

Rapport från kursen

”Det akuta på Vårdcentralen”

Centrum för Kunskapsutveckling, Stockholm den 28–30 maj 2018

Vi allmänläkare har ju ett allt bredare åtagande, och det ställs ibland stora krav på oss att kunna bedöma och ta hand om akut sjuka patienter med oklara och potentiellt allvarliga sjukdomstillstånd inom olika organsystem. Särskilt för oss som mest har tidsbestämd mottagning kan det vara svårt att genast veta hur vi skall undersöka och behandla vid akuta fall, och om vi behöver remittera till akutmottagningen. Då är en kurs i akut sjukvård värdefull för att kunna stå stadigare när det stormar. I framtiden kan sjukhusen komma att centraliseras ytterligare och rikta in sig på hög-specialiserad vård, och remisstvång till akuten skulle kunna bli verklighet även i Sverige, vilket förstås ökar vårt akuta ansvar.

CKU (inte att förväxla med Centrum för Klinisk Utbildning på Karolinska Institutet) har arrangerat en sådan kurs sedan flera år, och nu fick jag möjlighet att gå den tack vara Distriktsläkarförningens Samfond. Vi var ett fyrtiotal förväntansfulla allmänläkare från hela landet som samlades i det strålande sommarvädrat i behagliga Lindhagen Konferens på Kungsholmen i Stockholm. Kursen, som är godkänd av Lipus,

var uppdelad på en vuxendel på två dagar, och en barndel på en dag där något färre deltog. Föreläsarna, alla sjukhusspecialister från Stockholmsområdet, var rutinerade, illustrerade sina framställningar med fallbeskrivningar och svarade gärna på alla möjliga frågor från åhörarna. Text- och bildmaterialet var utmärkt och arrangemanget på plats fungerade mestadels bra. Bensträckare var inlagda mellan kaffepauserna. Några bemanningsföretag sponsrade och hade utställning utanför föreläsningssalen. Ämnena för föredragen var allt från akutsjukvård inom primärvården till behandling av depression.

Tyvärr var det till stor del en katedral utbildning, med endast ett kort praktiskt moment med A-HLR och luftvägshandling hos barn, samt en likaledes kort gruppövning i form av falldiskussioner om akut pediatrik. Inte alla föreläsare utnyttjade möjligheten till dialog med auditoriet genom att ställa frågor till oss under sina föredrag. Ibland tappade man fokus på det akuta, och gick mer in på elektiv utredning och behandling. Jag saknade en allmänläkare både som kursledare, moderator och föreläsare. Kursen är relativt dyr, och man borde då kunna vänta sig mer varierade undervisningsformer med gruppundervisning, praktiska övningar och scenarieträning. Det teoretiska faktaunderlaget skulle vi kunna läsa in i förväg.

Tredagarsutbildningen var utan tvekan lärorik och värdefull för mig och säkert för de andra kursdeltagarna också, men den kan göras ännu mer relevant för vårt behov av kunskap och träning i det akuta omhändertagandet på vårdcentralen. Man borde renodla det akuta perspektivet, där vi står på mottagningen och måste besluta oss och handla snabbt med hjälp av det vi lärt oss på kursen. Då skulle många fler akuta sjukdomstillstånd kunna avhandlas på den dyrbara undervisningstiden. Kostnaden för utbildningen skulle nog kunna pressas om det fanns konkurrens.

Om jag måste välja en del av utbildningen, så blev det barndagen som var alldeles utmärkt! Där fanns både en duktig och van föreläsare med fokus på det akuta, mycket frågor till och från konferensdeltagarna och till och med en liten praktisk övning.

MICHAEL LEVAY
Specialist i allmänmedicin
Husläkarna Rimbo-Edsbro

